

Publicerad 5 juni 2011
Uppdaterad 5 juni 2011

SUNDSVALLS TIDNING

Fotograf: Mårten Englin

Attentat lyfter nästan taket

Attentat Pipeline, fredag

Fem goa attentatåre intar scenen på Sveriges äldsta rockklubb. Senast de spelade på Pipeline var 1986.

Med intensiv blick klättrar sångaren Mats Jönsson omkring på scenen. Hans röst håller när de framför sina punkklassiker och spricker tursamt nog endast under mellansnacken. Ljudet är bra, även om basen ett kort tag försvinner under den energiska Manskomplex. Tekniska svårigheter stoppar inte gubbarna och kvällen fortsätter med bas och utan besvär.

Maktlös är kvällens enda lugna låt som borde ha blivit till en stor skön allsång men ebbat ut i en suck från publiken. Refrängen är äkta, stark och så malplacerad. Gubbarna kontrar med att skruva upp tempot med den hetsiga Fredshetsare och självbiografiska Tatuerade tårar. För en stund är hela Pipeline i gungning och man får en skymt av bandets forna glans. Så försvinner de in i rökridå fylld av hoppande punkkänslor och gitarrsolon i låten I denna stan. Jag märker hur jag står och smilar och förstår att jag ser en fisk i dess rätta element.

- Nu lyfter vi taket, uppmanar den sprallige göteborgaren. Basisten Crippa intar sin punkbaspose och gitarristen Paddan rättar till pilotglasögonen.

Närmast ett taklyft är bandet under klassikern Operahuset när samtliga åskådare sjunger med men inte riktigt orkar lyfta taket.

Attentat avslutar med den omisskännliga Ge fan i mej som de tillägnar kungen. Ett värdigt avslut på kvällen. Taket har inte lyft, så det är kvar tills nästa gång. Kanske om ytterligare 25 år?

Thomas Melin

[Stäng](#)

